

HET M.A.B. VÓÓR 50 JAAR

door Prof. J. Nathans

Op het in het vorige nummer vermelde lastige geval inzake de reserveberekening bij ziekteverzekering van een nieuwe maatschappij komen twee oplossingen binnen, die door Dijker van commentaar worden voorzien. Enkele passages uit dat commentaar omdat zij zo typerend zijn voor deze hooggeleerde practicus anno 1930:

„ . . . Wanneer het werkelijk ernstige bezwaren oplevert om kort na balansdatum den werkelijken afloop der contracten te bepalen of te taxeeren, moet de accountant m.i. eischen dat het vaststellen van de balans wordt uitgesteld, liever dan een balans goed te keuren, die misleidend kan zijn . . . Het lijkt mij ten eenenmale onjuist dat de accountant zijn beslissing afhankelijk moet stellen van de gestie van de directie, ten opzichte van de verhooving van de premie. Ik zie niet in dat het een inconsequentie zou zijn, wanneer de accountant een risico hooger zou taxeeren dan de Directie . . . ”

H. R. Reder behoort al sinds lang niet meer tot mijn dagelijkse literatuur; het deed mij goed diens antwoord op vraag 18 met betrekking tot de grenzen der beoordeling te lezen. In het kort gaat het hier om de cijferbeoordeling en de talrijke technische vraagstukken die zich daarbij voordoen. Voorts wordt het gevaar gesignaleerd dat conclusies uit de momentopname van de balans worden getrokken als in feite het verloop van bepaalde posten gedurende het gehele jaar relevant is.

Hoe gelukkig is het accountantsberoep niet met zoveel „grand old men”. Reder was een van de weinige ereleden die het toenmalige NIVA kende.